pühha pühhitseda.*) Leikuse töed on lõppetud, ja keik koggutud ja paigale pantud, mis põllud, ja ajad meile üllespiddamiseks kandnud ja andnud. Olgo nüüd põllomees ehk muu ammeti ja seisusse innimene; keik ellame sennest, mis maa kannab, ja lodame ja otame igga aasta wiljalist suid ja rohkeste õnnistud uudse aega. Taewa Jssa õnnistab küll omma iggawesest petud targa nouu järrele maad ühhel aastal ennam kui teisel; agga ärge nurrisegem sellepärrast temmaga, sest et sellegagi meile ennam head teeb, kui surem hulk ei oska egga moista ärraarwata. Olgo siis se leikuse-pühha meile ühheks järrelemõtlemisse päwaks, et pissutki Loja surest

*) Ue kirriko-seäduse järrele pühhitsetakse igga aasta, pärrast Mihkli-päwa, esimest pühhapäwa Leikuse-pühhaks.

majapiddamisest ja temma armo andide jaggamisest woiksime märku wõtta ja arwu sada, kuida sellega õiete ellada, mis temma meile rohkeste õnnistanud, ning kuida sedda, mis kassinamaste olleme sanud, nenda kokkohoida ja pitkendada, et teise leikuse ajani puduseta latksime.

Et rahwale keik sedda tähhendada ja mele tulletada, on konstoriumi-kohhus kirriko-õppetajatele sanna andnud, tänna epistli assemel koggodussele ettelugeda, mis Paulus ommas teises ramatus, Korintuse-rahwale kirjotud, ühheksama peatükki kuendamast kümnemast salmist sadik üllespannud, ja nende sannade juhhatamist mõda, jutlust tehha. Agga Paulus kirjutab Korintuse-rahwale nenda: